

20 Iulie

Sfântul profet Ilie Tesviteanul

VECERNIA

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeu nostru, mărire Ție. Împărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Doamne îndură-te spre noi (de 3 ori). Mărire... Și acum...**

Veniți să ne închinăm și să cădem la Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru.

Psalmul 103

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul:
Doamne Dumnezeu meu, măritu-Te-ai foarte.

Întru mărturisire și în mare-cuviință Te-ai îmbrăcat,

Cel ce Te îmbraci în lumină, ca într-o haină,

Cel ce întinzi cerul ca o piele,

Cel ce acoperi cu ape înălțimile lui,

Cel ce pui norii suirea Ta,

Cel ce umbli pe aripile vânturilor.

Cel ce faci crainici ai Tăi vânturile,
și slujitori Ție, flăcările focului.

Cel ce întemeiezi pământul pe neclintirea lui:
nu se va clătina în veacul veacului.

Adâncul, ca o haină e acoperământul lui:
deasupra munților vor sta ape.

De certarea Ta vor fugi,

de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa.

Se înalță munți, și se coboară văi,

în locul, pe care l-ai pus temelie.

Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece,
nici se vor întoarce, să acopere pământul.

Cel ce faci să iasă izvoare în văi,
prin mijlocul munților vor pătrunde ape.

Adăpa-se-vor toate fiarele câmpului,
veni-vor colunii în setea lor.

Deasupra lor păsările cerului vor locui:
din mijlocul stâncilor vor da glas.

Cel ce adapi munții din cele de deasupra ale Tale:
din rodul lucrărilor Tale se va sătura pământul.

Cel ce faci să răsară iarbă dobitoacelor,
și verdeață, pentru trebuința oamenilor,

Ca să scoți pâine din pământ
și vin ce înveselește inima omului.

Ca să înveselești fața cu untdelemn,
și pâinea inima omului să o întărească.

Sătura-se-vor lemnele câmpului,
cedrii Libanului, pe care i-ai sădit.

Acolo păsările își vor face cuib;
lăcașul cocostârcului se înalță deasupra lor.

Munții cei înalți, cerbilor,
stânca iepurilor este scăpare.

Făcut-a luna spre arătarea timpurilor,
soarele și-a cunoscut apusul său.

Pus-a întuneric, și s-a făcut noapte;
întru aceasta vor umbla toate fiarele codrului;

Pui de lei răcnind, ca să prade,
și să ceară de la Dumnezeu mâncare lor.

Răsărit-a soarele, și s-au adunat,
și în culcușurile lor se vor așeza.

La lucrul său ieși-va omul,
și la lucrarea sa, până seara.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate într-o înțelepciune le-ai făcut,
umplutu-s-a pământul de zidirea Ta!

Însăși marea cea mare și largă,
acolo sunt târâtoare, nenumărate,
viețuitoare mici și mari.

Acolo corăbii umblă,
acolo, balaurul acesta, pe care l-ai zidit,
ca să se joace într-însa!

Toate de la Tine așteaptă,
să le dai nutremânt la vremea lor.

Dându-le Tu lor, vor culege,
deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de
bunătăți;

Dar, întorcând Tu fața Ta, se vor tulbura;
lua-vei spiritul lor, și se vor sfârși, și în țărâna lor
se vor întoarce.

Trimite-vei spiritul Tău, și se vor zidi
și vei înnoi fața pământului.

Fie gloria Domnului în veci!
veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale.

Cel ce caută spre pământ, și-l face de se cutremură;

Cel ce se atinge de munți, și fumează.

Cânta-voi Domnului în viața mea,
cânta-voi Dumnezeului meu, până ce voi fi.

Fie Lui plăcute cuvintele mele,
și eu mă voi veseli de Domnul.

Piară păcătoșii de pe pământ,
și cei fărădelege, ca să nu mai fie.
Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul!

Și iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său;
pus-a întuneric și s-a făcut noapte.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate într-o înțelepciune le-ai făcut.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Vecerniei

Rugăciunea I

Doamne îndurate și milostive, îndelung răbdătorule și mult milostive, ascultă rugăciunea noastră, și ia aminte la glasul cererii noastre; fă cu noi semn spre bine; povățuiește-ne în calea ta, ca să umblăm întru adevărul tău; înveselește inimile noastre, ca să ne temem de numele tău cel sfânt. Pentru că mare ești tu, și faci lucruri minunate. Tu singur ești Dumnezeu, și nu este asemenea ție între dumnezei, Doamne: puternic întru milă, și bun întru tărie, spre a ajuta, și a mângâia, și a mântui, pe toți cei ce nădăjduiesc întru sfânt numele tău. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Doamne, nu cu mânia ta să ne mustri, nici cu urgia ta să ne cerți. Ci fă cu noi după bunăvoința ta, vindecătorule și doctore al sufletelor noastre. Povățuiește-ne la limanul voii tale: luminează ochii inimilor noastre spre cunoașterea adevărului tău; și ne dăruiește cealaltă vreme a zilei de acum, și tot timpul vieții noastre cu pace, și fără de păcat. Pentru rugăciunile preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, și ale tuturor Sfinților. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea,

și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Doamne Dumnezeul nostru, adu-ți aminte de noi păcătoșii și netrebnicii tăi robi, când chemăm numele tău cel sfânt, și nu ne rușina întru așteptarea milei tale; ci ne dăruiește, Doamne, toate cererile spre mântuire; și ne învrednicește, să te iubim, și să ne temem de tine, din toată inimă noastră, și să facem în toate voia ta. — Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Cel ce cu cântări fără de tăcere, și cu preamărire neîncetată ești lăudat de sfintele Puteri, umple gura noastră de lauda ta, ca să dăm mărire numelui tău celui sfânt; și ne dă parte și moștenire cu toți cei ce se tem de tine întru adevăr, și păzesc poruncile tale. Pentru rugăciunile preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, și ale tuturor Sfinților tăi. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Doamne, Doamne, cel ce cu palma ta cea preacurată cuprinzi toate, care ești îndelung răbdător cu noi toți, și-ți pare rău de răutățile noastre: adu-ți aminte de îndurările tale, și de mila ta. Cercetează-ne, întru bunătatea ta; și ne dă, cu darul tău, ca și în cealaltă vreme a zilei de acum, să scăpăm de uneltirile vicleanului cele de multe feluri, și fără de vătămare păzește viața noastră, cu darul Spiritului tău celui întru tot sfânt. — Cu mila, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, și cu preasfântul, bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Dumnezeule, cel ce ești mare și minunat, care cu bunătatea cea nespusă, și cu purtarea de grijă cea bogată pe toate le chivernisești, cel ce ne-ai dăruit și bunătățile lumești, și ne-ai arvunit împărăția cea făgăduită, prin bunătățile cele promise nouă, cel ce ne-ai croit cale, ca și în partea zilei cea trecută să fim feriți de tot răul, dăruiește-ne, și cea rămasă să o împlinim fără prihană, înaintea sfintei tale măririi, ca să te lăudăm pe tine, cel ce singur ești bun și iubitor de oameni Dumnezeu nostru. — Că tu ești Dumnezeu nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui,

și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VII

Dumnezeule cel mare și preaînalt, care singur ai nemurire, cel ce locuiești întru lumină neapropiată, care ai zidit toată făptura întru înțelepciune, cel ce ai despărțit lumina de întuneric, și ai pus soarele spre stăpânirea zilei, iar luna și stelele spre stăpânirea nopții; care ne-ai învrednicit pe noi, păcătoșii, să întâmpinăm și în ceasul de acum fața ta întru mărturisire, și să-ți aducem lauda cea de seara: însuși, iubitorule de oameni, îndreptează rugăciunea noastră ca o tămâie înaintea ta; și o primește, ca pe o mireasmă cu bun miros; și ne dă nouă seara de acum, și noaptea ce vine, cu pace; îmbracă-ne întru arma luminii; mântuiește-ne de frica nopții, și de tot lucrul ce umblă în întuneric; și somnul, pe care l-ai dăruit spre odihna neputinței noastre, dă-ni-l neîngrozit de toată nălucirea diavolească. Așa, Stăpâne, dătătorule al bunătăților, ca și în așternuturile noastre umilindu-ne, să pomenim noaptea numele tău, și cu gândul poruncilor tale fiind luminați, să ne sculăm în bucurie sufletească, spre lauda bunătății tale, rugăciuni și cereri milostivirii tale aducând, pentru păcatele noastre,

și ale întreg poporului tău; pe care, pentru rugăciunile preasfintei Născătoare de Dumnezeu, întru milă îl cercetează. — Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru sfânt lăcașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos

Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru țara noastră, orașul (sau satul) acesta, și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

**Se cântă Doamne strigat-am... pe glasul 1.
Se pun 8 stihiri, din Minei.**

Psalmul 140

**Doamne strigat-am către tine, auzi-mă:
ia aminte la glasul rugăciunii mele, când
strig către tine.**

**Să se îndrepte rugăciunea mea ca tămâia
înaintea ta:
ridicarea mâinilor mele, ca o jertfă de seară.**

**Pune, Doamne, pază gurii mele,
și ușă de îngrădire în jurul buzelor mele.**

**Să nu pleci inima spre cuvinte de vicleșug:
ca să mă apăr, dezvinovățindu-mă, fiind
în păcate,**

**Alături de oamenii, cari săvârșesc fărădelege;
și nu mă voi întovărăși cu cele alese ale lor.**

**Certa-mă-va dreptul întru îndurare, și mă
va muștra:**

iară untdelemn al păcătosului să nu ungă
capul meu; că și rugăciunea mea este
împotriva celor bineplăcute lor.

Cufundatu-s-au, îngreunați cu pietre,
judecătorii lor:
auzi-vor graiurile mele, că s-au îndulcit.

Ca o brazdă, ce se spintecă peste pământ:
așa s-au risipit oasele lor, lângă iad.

Căci către tine, Doamne, Doamne, sunt
ochii mei:

întru tine am sperat, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa, care mi-au pus-o mie,
și de smintelile celor ce fac fărădelegea.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii:
deosebi sunt eu, și voi scăpa.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat:
cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea lui rugăciunea mea:
necazul meu înaintea lui voi spune.

Când lipsea dintru mine spiritul meu:
și tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta, în care am umblat,
ascuns-au cursă mie.

Luat-am seamă de-a dreapta, și am privit:
și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine:
și nu este cel ce să cerceteze sufletul meu.

Strigat-am către tine, Doamne; zis-am: Tu
ești nădejdea mea:
partea mea ești, în pământul celor vii.

Ia aminte la ruga mea,
că m-am umilit foarte.

Scapă-mă de cei ce mă prigonesc:
că sunt mai tari decât mine.

Pe 10: **S**coate din prinsoare sufletul meu:
ca să mărturisească numele tău.

Pe mine mă așteaptă dreptii,
până ce vei răsplăti mie.

Psalmul 129

Pe 8: **D**intru adâncuri am strigat către Tine,
Doamne, Doamne ascultă glasul meu!

Cel ce pe Ilie Tesviteanul cu căruță de foc l-ai
mutat de pe pământ, Îndurate Cuvinte, pentru
rugăciunile lui mântuiește-ne pe noi, cei ce te
mărim pe Tine cu credință, și săvârșim cu bucurie
dumnezeiasca și mântuitoarea lui pomenire.

Fie urechile Tale
luând aminte la glasul rugăciunii mele.

Cel ce pe Ilie Tesviteanul cu căruță de foc l-ai mutat de pe pământ, Îndurate Cuvinte, pentru rugăciunile lui mântuiește-ne pe noi, cei ce te mărim pe Tine cu credință, și săvârșim cu bucurie dumnezeiasca și mântuitoarea lui pomenire.

Pe 6: De Te vei uita la fărădelegi, Doamne,
Doamne, cine va suferi? Că la Tine este îndurarea.

Nu în cutremur, ci în vânt subțire ai văzut venirea lui Dumnezeu, Care te-a luminat pe tine de demult, Ilie de Dumnezeu fericite, și în căruță cu patru cai fiind purtat, pe cer ai umblat cu străină vedere, minunat făcându-te, de Dumnezeu însuflăte.

Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne;
așteptat-a sufletul meu cuvântul Tău,
sperat-a sufletul meu întru Domnul.

Nu în cutremur, ci în vânt subțire ai văzut venirea lui Dumnezeu, Care te-a luminat pe tine de demult, Ilie de Dumnezeu fericite, și în căruță cu patru cai fiind purtat, pe cer ai umblat cu

străină vedere, minunat făcându-te, de Dumnezeu însuflate.

Pe 4: Din straja dimineții până în noapte,
din straja dimineții să spere Israel întru Domnul.

Pe preoții cei de rușine i-ai înjunghiat; cerul cu cuvântul l-ai oprit să nu plouă pe pământ; cu râvnă dumnezeiască aprinzându-te, pe Elisei prin aruncarea cojocului l-ai umplut de dumnezeiescul dar îndoit, înțelepte Ilie.

Că la Domnul este mila, și multă mântuire la El și El va mântui pe Israel de toate fărădelegile lui.

Pe doi dumnezeiești luminători ce au strălucit în toată lumea să-i laudăm: pe luminatul Ilie și pe Elisei. Pe unul, ca pe cel ce cu cuvântul a încuiat ploaia cea cerească și pe împăratul l-a muștrat și cu căruța de foc spre cer s-a înălțat; iar pe celălalt, ca pe cel ce a vindecat apele cele neroditoare și îndoit dar a luat și repeziciunea Iordanului a despărțit-o. Căci acum cu îngerii dănuiesc, rugându-se pentru noi, ca să se mântuiască sufletele noastre.

Lăudați pe Domnul, toate neamurile,
lăudați-L, toate popoarele.

Cel ce spre văzduh în căruță de foc pe tine te-a luat cu cutremur spre cer, dându-ți ție dar de minuni cu foc însuflețit, Ilie Tesvitene, nesticat făcându-te pe tine ca să nu vezi moartea, până când vei propovădui sfârșitul tuturor. Pentru aceasta venind, dă-ne nouă îndreptare prin învățăturile tale.

Că s-a întărit mila Lui peste noi,
și adevărul Domnului rămâne în veac.

Sfeșnice nestins al Bisericii, cel aprins cu râvnă dumnezeiască, Ilie profetule, cel ce ai încuiat picăturile cele cerești și de corbi ai fost hrănit; cel ce pe împăratul l-ai muștrat și popii stricați i-ai omorât; cel ce cu focul coborât din cer pe cei câte cincizeci îndoși ai omorât; cel ce pe văduva cea cu amar muncită cu puțin untdelemn ai hrănit-o, și pe fiul ei prin rugăciune l-ai înviat, și apa cu foc o ai ars; cel ce repeziciunile Iordanului cu picioarele neudate le-ai trecut; cel ce în căruță de foc spre cer te-ai înălțat și lui Elisei îndoit dar i-ai dat, roagă-te neîncetat lui Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Glas 6

Veniți împreună credincioșilor, adunându-ne astăzi în cinstită biserică grăitorilor de Dumnezeu profeți, cu psalmi să cântăm cuvioasă cântare lui Hristos, Dumnezeuul nostru, cel ce i-a preamărit pe dâșii. Și cu bucurie și cu veselie să strigăm: Bucură-te înger pământesc și om ceresc, Ilie cu nume mare; bucură-te Elisei preacinstite, care ai luat îndoit dar de la Dumnezeu. Bucurați-vă apărători calzi și folositori și doctorii sufletelor și ai trupurilor poporului celui iubitor de Hristos. Mântuiți de toată asuprirea potrivnică și de necazuri și de toate primejdiile pe cei ce săvârșesc cu credință întru-tot cinstită pomenirea voastră.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Dogmatica glasului 6

Cine nu te va ferici pe tine, Preasfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda preacurată nașterea ta? Că Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul Unul-Născut, Același din tine, Cea curată, a ieșit negrăit întrupându-Se; din fire Dumnezeu fiind, și cu firea om făcându-Se pentru noi, nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi neamestecate fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L, Curată cu totul fericită, să se mântuiască sufletele noastre.

Se face Intratul cu cădelnița.

Rugăciunea Intratului

Preotul, în taină: Seara și dimineța, și la amiază te laudăm, bine te cuvântăm, îți mulțumim și ne rugăm ție, Stăpâne al tuturor: îndreptează rugăciunea noastră ca o tămâie înaintea ta; și nu pleca inimile noastre spre cuvinte sau gânduri viclene, ci ne mântuiește de toți cei ce vânează sufletele noastre. Că spre tine sunt, Doamne, Doamne, ochii noștri, și întru tine am nădărdit: să nu ne rușinezi pe noi, Dumnezeuul nostru. Că ție se cuvine toată mărirea, cinstirea și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: **I**nțelepciune, drepti!

Lumină lină a sfintei măriri a Tatălui ceresc celui fără de moarte, a sfântului, fericitului, Isuse Hristoase: ajungând la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, laudăm pe Tatăl, pe Fiul, și pe Spiritul Sfânt Dumnezeu. Cade-se, în toată vremea, să fii laudat de glasuri cuvioase, Fiule al lui

Dumnezeu, cel ce dai viață, pentru aceasta lumea te mărește.

Preotul: **S**ă luăm aminte. Pace tuturor.

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: **Î**nțelepciune, să luăm aminte.

Prochimen, glas 7

**Dumnezeule, sprijinitorul meu ești Tu,
mila Ta mă va întâmpina.**

Stih: **D**e la dușmanii mei scoate-mă
Dumnezeule și de cei ce se ridică asupra mea,
mântuiește-mă.

**Dumnezeule, sprijinitorul meu ești Tu,
mila Ta mă va întâmpina.**

Preotul: **Î**nțelepciune!

Lectorul: **Citire din cartea a treia a Regilor
(17,1-24):**

Preotul: **S**ă luăm aminte.

Lectorul: Fost-a cuvântul Domnului către Ilie profetul să grăiască către Ahab: Viu este Domnul Dumnezeul lui Israel, înaintea Căruia slujesc eu; în acești ani nu va fi nici rouă, nici ploaie decât numai când voi zice eu! Și a zis Domnul către Ilie: Du-te de aici, îndreaptă-te spre răsărit și te ascunde la pârâul Cherit, care este în fața Iordanului. Apă vei bea din acel pârâu, iar mâncare am poruncit corbilor să-ți aducă acolo! Și a plecat Ilie și a făcut după cuvântul Domnului; s-a dus și a șezut la pârâul Cherit care este în fața Iordanului. Corbii îi aduceau pâine și carne dimineața, pâine și carne seara; iar apă bea din pârâu. După o vreme pârâul a secat, nemaifiind ploaie pe pământ. Atunci a fost cuvântul Domnului către Ilie, zicând: Scoală și du-te la Sarepta Sidonului și șezi acolo, căci iată am poruncit unei femei văduve să te hrănească! Și s-a sculat el și s-a dus la Sarepta. Și când a ajuns la porțile cetății, iată o femeie văduvă aduna vreascuri și a chemat-o Ilie și i-a zis: Adu-mi puțină apă ca să beau! Și s-a dus ca să-i aducă, dar Ilie a strigat-o și i-a zis: Adu-mi și o bucată de pâine să mâncăm! Ea însă a zis: Viu este Domnul Dumnezeul tău, n-am nici o firmitură de pâine, ci numai o mână de făină într-un vas și puțin untdelemn într-un urcior. Și iată, am adunat câteva vreascuri și mă duc să o gătesc pentru mine și pentru fiul meu și apoi să mâncăm și să murim! Atunci i-a zis Ilie: Nu te teme, ci du-te și fă cum ai zis; dar fă mai întâi de acolo o turtă pentru mine și adu-mi-o, iar pentru tine și pentru fiul tău vei face

mai pe urmă. Căci așa zice Domnul Dumnezeu lui Israel: Făina din vas nu va scădea și untdelemnul din urcior nu se va împutina până în ziua când va da Domnul ploaie pe pământ! și s-a dus ea și a făcut așa cum i-a zis Ilie; și s-a hrănit ea și el și casa ei o bucată de vreme. Căci făina din vas n-a scăzut și untdelemnul din urcior nu s-a împutinat, după cuvântul Domnului, grăit prin Ilie. După aceasta s-a îmbolnăvit copilul femeii, stăpâna casei, și boala lui a fost atât de grea, că n-a mai rămas suflare într-însul. Și a zis ea către Ilie: Ce ai vrut cu mine, omul lui Dumnezeu? Ai venit la mine ca să-mi pomenești păcatele mele și să-mi omori fiul? Iar Ilie a zis: Dă-mi pe fiul tău! Și l-a luat din brațele ei și l-a suit în foisor unde ședea el și l-a pus pe patul său. Apoi a strigat Ilie către Domnul și i-a zis: Doamne Dumnezeu meu, oare și văduvei la care locuiesc îi faci rău, omorând pe fiul ei? Și suflând de trei ori peste copil, a strigat către Domnul și a zis: Doamne Dumnezeu meu, să se întoarcă sufletul acestui copil în el! Și a ascultat Domnul glasul lui Ilie; și s-a întors sufletul copilului acesta în el și a înviat. Și a luat Ilie copilul și s-a coborât cu el din foisor în casă și l-a dat mamei sale și a zis Ilie: Iată copilul tău este viu! Atunci a zis femeia către Ilie: Acum cunosc și eu că tu ești omul lui Dumnezeu și cu adevărat cuvântul lui Dumnezeu este în gura ta!

Preotul: **Î**nțelepciune!

**Lectorul: Citire din cartea a treia a Regilor
(18,17-42,45-46; 19,1-10,15-16):**

Preotul: Să luăm aminte.

Lectorul: Fost-a cuvântul Domnului către Tesviteanul, în anul al treilea al împărăției lui Ahab, zicând: Mergi și te arată lui Ahab că voi da ploaie pe fața pământului. Și când a văzut Ahab pe Ilie, i-a zis: Tu ești oare cel ce aduce nenorociri peste Israel? Iar Ilie zis: Nu sunt eu cel ce aduce nenorocire peste Israel; ci tu și casa tatălui tău, pentru că ați părăsit poruncile Domnului și mergeți după baali. Trimite dar acum și adună la mine în muntele Carmel tot Israelul, dimpreună cu cei patru sute cincizeci de profeți ai lui Baal și cu cei patru sute de profeți ai Așerei, care mănâncă la masa Izabelei. Și a trimis Ahab pe toți fiii lui Israel și a luat pe toți profeții în muntele Carmel. Atunci s-a apropiat Ilie de tot poporul și a zis: Până când veți șchiopăta de amândouă picioarele? Dacă Domnul Dumnezeu este Dumnezeu, urmați Lui! Și dacă este Baal, urmați aceluia. Poporul însă nu a răspuns nimic. Și a zis Ilie către popor: Profet al Domnului am rămas numai eu singur, iar profeți ai lui Baal sunt patru sute cincizeci de oameni și profeți ai Așerei patru sute. Dați-ne doi viței; ei să-și aleagă unul, să-l taie bucăți și să-l pună pe lemne, dar foc să nu facă, iar eu voi tăia bucăți pe celălalt vițel și-l voi pune pe lemne și foc nu voi face. Apoi să chemați

numele dumnezeului vostru, iar eu voi chema numele Domnului Dumnezeuului meu. Și care va răspunde cu foc, Acela este Dumnezeu. Și a răspuns tot poporul: Bine ai grăit. Și a zis Ilie profeților lui Baal: Să vă alegeți un vițel și să-l pregătiți voi înainte, căci sunteți mai mulți și să chemați numele dumnezeului vostru, dar foc să nu faceți. Și au luat ei vițelul care li s-a dat și li s-a pregătit și au chemat numele lui Baal de dimineață până la amiază, zicând: Baale auzi-ne! Dar n-a fost nici glas, nici răspuns. Și săreau în jurul jertfelnicului pe care-l făcuseră. Iar pe la amiază, Ilie a început să râdă de ei și zicea: Strigați mai tare, căci doar este Dumnezeu! Poate stă de vorbă cu cineva sau se îndeletnicește cu ceva, sau este în călătorie sau poate doarme; strigați tare să se trezească! Și ei strigau cu glas mai tare și se înțepau după obiceiul lor cu săbii și cu lănci, până ce curgea sânge. Trecuse acum de amiază și ei s-au zbuțuit mereu până la timpul jertfei. Dar n-a fost nici glas, nici răspuns, nici auzire. Atunci a zis Ilie Tesviteanul către profeții lui Baal: Dați-vă acum la o parte, ca să-mi săvârșesc și eu jertfa mea! Și s-au dat la o parte. Atunci a zis Ilie către popor: Apropiați-vă de mine! Și s-a apropiat tot poporul de el. Și el a făcut jertfelnicul Domnului ce fusese dărâmat; a luat Ilie douăsprezece pietre, după numărul semințiilor fiilor lui Iacob, către care a zis Domnul: Israel va fi numele tău! Și a zidit din pietrele acelea jertfelnicul în numele Domnului, făcând împrejurul jertfelnicului șanț în care

încăpeau două măsuri de sămânță; și a așezat lemnele pe jertfelnic, a tăiat vițelul bucăți, le-a pus pe el și a zis: Umpleți patru cofe cu apă și le turnați peste jertfa arderii de tot și peste lemne! Și au făcut așa. Apoi a zis: Faceți acestea a doua oară! și umbla apa împrejurul jertfelnicului și șanțul se umpluse de apă. Iar la vremea jertfei de seară, s-a apropiat Ilie profetul și a strigat la cer și a zis: Doamne Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Israel! Auzi-mă Doamne, auzi-mă acum cu un foc ca să cunoască astăzi poporul acesta că Tu singur ești Dumnezeu în Israel și că eu sunt slujitorul Tău. Auzi-mă, Doamne, Auzi-mă, ca să cunoască poporul acesta că Tu Doamne ești Dumnezeu și că tu le întorci inima la Tine! Și s-a coborât foc de la Domnul și a mistuit arderea de tot, și lemnele și pietrele și țărâna și a mistuit și toată apa care era în șanț. Și tot poporul, când a văzut aceasta, a căzut cu fața la pământ și a zis: Domnul este Dumnezeu, Domnul este Dumnezeu! Iar Ilie le-a zis: Prindeți pe profeții lui Baal, ca să nu scape nici unul din ei! Și i-au prins, și s-a dus Ilie la pâraul Chișonului și i-a înjunghiat acolo. Apoi a zis Ilie către Ahab: Du-te de mănâncă și bea, căci se aude vuiet de ploaie! Și a plecat Ahab să mănânce și să bea; iar Ilie s-a suit în vârful Carmelului și s-a aplecat la pământ până a atins genunchii cu fața sa. Și pe când se grăbea el, cerul s-a întunecat de nori și s-a pornit vijelie și ploaie mare. Iar Ahab, suindu-se în căruță, s-a dus la Izreel. Și a spus Ahab Izabelei tot ce a făcut Ilie și cum a ucis toți profeții cu sabia. Atunci a trimis

Izabela un vestitor la Ilie, ca să-i spună: Dacă tu ești Ilie și eu Izabela, așa și așa să-mi faci dumnezeii, ba încă și mai mult, dacă mâine pe vremea aceasta nu voi face cu viața ta la fel cum ai făcut și tu cu fiecare dintre ei! Când a auzit Ilie aceasta, s-a sculat și a plecat, să-și scape viața, și a venit la Beer-Șeba, care este în Iuda, și și-a lăsat ucenicul acolo, iar el s-a dus mai departe în pustiu, cale de o zi, și s-a așezat sub un ienupăr și își ruga moartea, zicând: Îmi ajunge acum, Doamne! Ia-mi sufletul că nu sunt eu mai bun decât părinții mei! Și s-a culcat și a adormit acolo sub ienupăr. Și iată un înger l-a atins și i-a zis: Scoală de mănâncă și bea! Și a căutat Ilie și iată, la căpătâiul lui, o turtă coaptă în vatră și un urcior cu apă. Și a mâncat și a băut și a adormit iar. Dar iată îngerul Domnului s-a întors a doua oară, s-a atins de el și a zis: Scoală de mănâncă și bea, că lungă-ți este calea! Și s-a sculat Ilie și a mâncat și a băut și, întărindu-se cu acea mâncare, a mers patruzeci de zile și patruzeci de nopți până la Horeb, muntele lui Dumnezeu. Și a intrat acolo într-o peșteră și a rămas acolo. Și iată cuvântul Domnului a fost către el și i-a zis: Ce faci aici, Ilie? Iar Ilie a zis: Cu râvnă am râvnit pentru Domnul Dumnezeul Savaot, căci fiii lui Israel au părăsit legământul Tău, au dărâmat jertfelnicele Tale și pe profeții Tăi i-au ucis cu sabia, rămânând numai eu singur, dar caută să ia și sufletul meu! Și a zis Domnul: Mergi și întoarce-te pe calea ta prin pustiu la Damasc și, când vei ajunge acolo, să ungi rege peste Siria pe Hazel; pe Iehu, fiul lui Nimși, să-l ungi rege peste

Israel; iar pe Elisei fiul lui Șafat din Abel-Mehola, să-l ungi profet în locul tău!

Preotul: **Î**nțelepciune!

Lectorul: **Citire din cartea a patra a Regilor
(3Regi: 19,19-20; 4Regi 11,6-14):**

Preotul: **S**ă luăm aminte.

Lectorul: **A**tunci a plecat Ilie de acolo și a găsit pe Elisei, fiul lui Șafat, arând; acesta avea douăsprezece perechi de boi la pluguri și la perechea douăsprezecea era el însuși. Și Ilie a trecut pe lângă el aruncându-i mantia. Atunci a lăsat Elisei boii și a aler-gat după Ilie, zicând: Lasă-mă să merg să sărut pe tatăl și pe mama mea și voi veni după tine! Iar el i-a zis: Du-te și vino înapoi, că ce-am făcut e făcut! A zis Ilie: Rămâi aici, căci Domnul mă trimite la Iordan! Iar Elisei a răspuns: Cât este de adevărat că Domnul este viu și cum este viu și sufletul tău, tot așa de adevărat este că nu te voi lăsa singur! Și s-au dus amândoi; s-au dus și cincizeci din fiii profeților și au stat deoparte în fața lor, iar ei amândoi ședeau lângă Iordan. Atunci, luând Ilie mantia sa și strângând-o vălătuc, a lovit cu ea apa și aceasta s-a strâns la dreapta și la stânga și au trecut, ca pe uscat. Iar

după ce au trecut, a zis Ilie către Elisei: Cere ce să-ți fac, înainte de a fi luat de la tine. Iar Elisei a zis: Spiritul care este în tine să fie îndoit în mine! A răspuns Ilie: Greu lucru ceri! Dar de mă vei vedea când voi fi luat de la tine, va fi așa; iar de nu mă vei vedea, nu va fi. Pe când mergeau ei așa pe drum și grăiau, deodată s-a ivit un car și cai de foc și, despărțindu-i pe unul de altul, a ridicat pe Ilie în vârtej de vânt la cer. Iar Elisei se uita și striga: Părinte, părinte, carul lui Israel și caii lui! Și apoi nu l-a mai văzut. Și apucându-și hainele le-a sfâșiat în două. Apoi, apucând mantia lui Ilie, care căzuse de la acesta, s-a întors înapoi și s-a oprit pe malul Iordanului. Și a luat mantia lui Ilie care căzuse de la acesta și a lovit apa cu ea, zicând: Unde este Domnul Dumnezeuul lui Ilie? Și lovind, apa s-a tras la dreapta și la stânga și a trecut Elisei.

Ectenia Întreită (a cererii stăruitoare)

Preotul: Să zicem toți, din tot sufletul, și din tot cugetul nostru, să zicem.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi (*de 3 ori*).

Doamne atotțînătorule, Dumnezeul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne, și Te îndură spre noi.

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne, și Te îndură spre noi.

Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru toți Frații noștri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării noastre, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții Ctitorii sfintei bisericii acesteia.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea de păcate a robilor lui Dumnezeu, fraților sfintei bisericii acesteia.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri, și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta; și pentru cei ce se ostenesc și cântă; și pentru poporul ce e de față, și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri, și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Învrednicește-ne, Doamne, în seara aceasta fără de păcat a ne păzi.

Binecuvântat ești Doamne, Dumnezeul Părinților noștri, și lăudat și preamărit este numele Tău în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi: precum am nădărdit și noi întru Tine.

Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.

Binecuvântat ești, Stăpâne, înțelepțește-mă cu îndreptările Tale.

Binecuvântat ești, Sfinte, luminează-mă cu îndreptările Tale.

Doamne, mila Ta e în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea.

Că Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție mărire se cuvine, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia cererilor

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de seară, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Seara toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Preotul, în taină: Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai plecat cerurile, și Te-ai coborât spre mântuirea neamului omenesc, caută spre robii Tăi, și spre moștenirea Ta. Că Ție, judecătorului celui înfricoșător și iubitor de oameni, robii Tăi și-au plecat capetele lor, și și-au supus cerbicile lor, nu de la oameni nădăjduind ajutor, ci cerând mila Ta, și așteptând mântuirea Ta; pe aceștia îi păzește în toată vremea, și în aceasta seară de acum, și în noaptea ce vine, de tot dușmanul, și de toată lucrarea diavolului cea potrivnică, și de gânduri deșarte, și de pofte rele.

Preotul, cu glas înalt:

Fie puterea împărăției Tale binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

La Stihoavnă

Stihirile Stihoavnei, din Minei, glas 4

Cel ce mai înainte de zămislire ai fost sfințit, îngerul cel trupesc, mintea cea de foc, omul cel

ceresc, dumnezeiescul înaintemergător al venirii lui Hristos celei de-a doua, Ilie măritul, temeiul profeților, spiritual împreună a chemat pe iubitorii de prăznuire, să prăznuiască dumnezeiască pomenirea lui. Pentru ale cărui rugăciuni păzește pe poporul Tău, Hristoase Dumnezeul nostru, netulburat de toată vătămarea celui viclean.

Stih: *Nu vă atingeți de unșii Mei și întru profeții Mei nu vicleniți.*

Cel de cele cerești gânditor, Ilie profetul, văzând pe Israel spurcând toate cele ce sunt de la Domnul Dumnezeu și de idoli lipindu-se, cu râvnă fiind aprins, norii a oprit și pământul a uscat și cerurile cu cuvântul a încuiat, zicând: Nu va fi picătură de ploaie pe pământ, fără numai prin graiul meu. Acesta este ospățator acum, ca cel ce ne dă nouă, celor ce-l cinstim pe el cu credință.

Stih: *Tu ești preot în veac după rânduiala lui Melchisedec.*

Cel ce ai fost văzător ai tainelor celor negrăite, tu apele Iordanului ai despărțit; tu înșelăciunea idolească în cenușă o ai prefăcut cu fulgerul dumnezeieștilor tale cuvinte; tu pe cel călcător de lege l-ai mustrat și pe popii cei fără de lege i-ai omorât, și jertfa cu rugăciunea o ai ars. Iată acum, cărbunii cei aprinși ai patimilor și ai

necazurilor dreptcredincioșilor stinge-i, Ilie, cu focul rugăciunii tale.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Profetule propovăduitor al lui Hristos, de scaunul măririi niciodată nu te desparti. Și la fiecare bolnav pururi stai de față, și cu cei de sus slujind de lume bine grăiești, și pretutindenii fiind preamărit; cere curățire sufletelor noastre.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor.
Amin.

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit Rodul vieții. Ție ne rugăm: Roagă-te stăpână cu profetul Ilie, să se miluiască sufletele noastre.

Cântarea lui Simeon Purtătorul de Dumnezeu:

Acum, eliberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău în pace; că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai pregătit-o înaintea feței tuturor popoarelor: luminează spre descoperirea neamurilor și mărirea poporului Tău Israel.

Apoi:

Poporul: Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum...
Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre
noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...

Preotul: Că a ta este împărăția, și puterea, și
mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit,
acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Troparul profetului, glas 4

Cel ce a fost înger în trup, temeiul profețiilor,
al doilea înaintemergător al venirii lui Hristos, Ilie
măritul, care a trimis de sus lui Elisei dar, alungă
bolile și pe cei leproși curăță. Pentru aceasta și
celor ce-l cinstesc pe dânsul le izvorăște vindecări.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Născătoarei de Dumnezeu, glas

4

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri
neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu,
celor de pe pământ s-a arătat; Dumnezeu

întrupându-Se, întru unire neamestecată, și Crucea de voie pentru noi răbdând; prin care, înviind pe cel întâi-zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

Apolisul (Dezlegarea deplină)

Preotul: Înțelepciune.

Poporul: Binecuvântează, Părinte.

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea întru adevăr Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeu nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli, ale sfinților și bine biruitorilor Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor Părinților noștri, ale sfinților și dreptilor dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana, pentru rugăciunile sfântului mărit Profet Ilie Tesviteanul a cărui pomenire o facem și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.